

Sygn. akt II W 789/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Waldemar Ustaszewski

Protokolant st. sekr. sąd. Justyna Garnecka

po rozpoznaniu w dniu 10.12.2014 r., 20.04.2015 r.

sprawy **J. G.**

syna E. i O. z domu S.

urodzonego (...) w G.

obwinionego o to, że: w dniu 10 lipca 2014 roku o godz. 13.55 w O. przy ulicy (...) będąc właścicielem samochodu marki D. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew obowiązkowi nie wskazał na żądanie uprawnionego organu komu pojazd powierzył do kierowania w dniu 25 marca 2014 roku o godz. 12.07 w miejscowości J. gm. P. na obszarze zabudowanym gdzie kierujący jadąc w/w pojazdem z prędkością 68 km/h przekroczył dozwoloną prędkość o 18 km/h to jest o czyn z art. 96 § 3 kw

orzeka:

1. **J. G.** uznaje za winnego dokonania zarzuczonego mu czynu i na podstawie art. 96 § 3 kw skazuje go na karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) złotych;
2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (stu) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 30 (trzydziestu) złotych opłaty.

II W 789/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 marca 2014 r. urządzenie rejestrujące przekroczenie prędkości przez pojazdy – fotoradar Integra Ba znajdujący się w miejscowości J. zarejestrował o godz. 12.07 przekroczenie prędkości o 18 km/h przez kierującego samochodem marki d. o nr rej. (...). W związku ze stwierdzonym wykroczeniem, Straż Miejska w P. ustaliła, że właścicielem pojazdu jest firma (...) sp.z o.o. w W.. Od właściciela uzyskano informację, że samochód jest przedmiotem leasingu i jego użytkownikiem jest firma (...) w O.. Pismem z dnia 24.04.2014r. Straż Miejska w P. zwróciła się do wskazanego podmiotu o wypełnienie stosowanych w takich przypadkach formularzy i odesłanie ich w przepisany terminie. Pismo zawierało też stosowne pouczenie o obowiązku wskazania osoby, której powierzono pojazd do kierowania oraz konsekwencje prawne nie wykonania tego obowiązku. W odpowiedzi na pismo właściciel firmy będącej leasingobiorcą J. G. stwierdził, że nie jest w stanie określić kto kierował wskazanym pojazdem albowiem jest on w użytkowaniu pracowników firmy. Straż Miejska w P. wezwała J. G. do sprecyzowania udzielonej

odpowiedzi wobec czego pismem z 2.06.2014 r. odpowiedział, że fotografia załączona do dokumentacji z popełnionego wykroczenia jest nieczytelna a pracownicy odmówili udzielenia informacji kto kierował pojazdem.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: dokumenty postępowania Straży Miejskiej w P. nr (...): wezwanie właściciela pojazdu do wskazania kierującego, odpowiedź (...), wezwanie użytkownika do wskazania kierującego, raport z wykroczenia, pisma obwinionego z 5.05.2014r. i 2.06.2014r.

Obwiniony J. G. nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

Zebrane w sprawie dowody nie pozostawiają wątpliwości, że w dniu 25.03.2014r. popełnione zostało wykroczenie drogowe polegające na przekroczeniu dopuszczalnej prędkości na drodze publicznej w miejscowości J.. Zostało ono zarejestrowane przez urządzenie typu fotoradar. Straż Miejska w P. podjęła czynności wyjaśniające i ustaliła właściciela - firmę leasingową, a następnie użytkownika pojazdu, którym była firma (...) w O.. W takich przypadkach organ wysyła stosowne formularze do wypełnienia. J. G., właściciel firmy - leasingobiorcy w odpowiedzi nadesłał oświadczenie, że z pojazdu korzystają pracownicy i nie jest w stanie określić kto nim kierował w dacie popełnienia wykroczenia. Kolejnym pismem poinformował, że fotografia z fotoradaru jest nieczytelna a pracownicy odmówili informacji, który z nich kierował samochodem.

Stan faktyczny sprawy jest zatem oczywisty. Rozstrzygnięcia wymaga czy taka postawa obwinionego wypełnia dyspozycję art.96§3 kw. W pierwszej kolejności należy sięgnąć do przepisów art.78 ustawy prawo o ruchu drogowym. W ust.4 ustawa nakłada na właściciela lub posiadacza pojazdu obowiązek wskazania na żądanie uprawnionego organu komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Jeżeli właścicielem lub posiadaczem jest osoba prawna, do udzielenia informacji obowiązana jest osoba wyznaczona przez organ uprawniony do reprezentowania tego podmiotu na zewnątrz a w przypadku niewyznaczenia takiej osoby – osoby wchodzące w skład tego organu. J. G., jako właściciel firmy nie kwestionował, że jest osobą zobowiązaną do udzielenia informacji stosownie do powołanego wyżej przepisu.

Obowiązek określony w cytowanym art.78 ust.4 prawa o ruchu drogowym jest jasny i nie budzi wątpliwości interpretacyjnych. Posiadacz pojazdu jest zobowiązany wskazać komu powierzył pojazd do kierowania. Jest to obowiązek jednoznaczny i nie można uznać, że został wypełniony udzieleniem odpowiedzi, że posiadacz nie jest w stanie ustalić kto pojazdem kierował. W kontekście tego przepisu, w szczególności w odniesieniu do firm należy podkreślić, że właściciel lub posiadacz ma szczególne obowiązki dokumentowania ruchu pojazdów. Trudno sobie wyobrazić aby ekskulpować każdego właściciela lub posiadacza pojazdu prowadzącego firmę, który nie dokumentuje ruchu swoich pojazdów i nie może wskazać który z pracowników kierował pojazdem. Zupełnie wręcz absurdalnie brzmi tłumaczenie, że pracownicy odmówili właścicielowi podania informacji, który z nich kierował pojazdem. Można się zastanowić w takim razie, do jakich celów służy ten pojazd, jeżeli wyjazdy służbowe nie są należycie ewidencjonowane.

Odpowiedzialności karnej z art.96§3 kw podlega osoba, która wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzyła pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. W ocenie sądu zachowanie obwinionego wypełnia wszystkie znamiona tego przepisu.

Prawny obowiązek wskazania osoby kierującej ciążył na obwinionym J. G.. Z żądaniem wskazania osoby wystąpiła Straż Miejska w P. a więc organ uprawniony. Odpowiedzialności podlega ten, kto nie wskaże a zatem poprzez udzielenie wymijającej odpowiedzi, obwiniony nie uwalnia się od odpowiedzialności. Każda odpowiedź typu nie wiem, nie mogę ustalić, pracownicy nie chcą powiedzieć rodzi odpowiedzialność za wykroczenie z art.96§3 kw. Uwolnienie od odpowiedzialności następuje jedynie w przypadku wystąpienia przesłanek z art.78 ust.4 in fine prawa o ruchu drogowym tj. pojazd został użyty wbrew woli i wiedzy (właściciela, posiadacza) przez nieznaną osobę, czemu nie mógł

zapobiec. Takie stanowisko jest ugruntowane w doktrynie i piśmiennictwie (por. postanowienie SO w Białymstoku z 26.09.2012, VIII Kz 444/12, opubl. lex 1294031).

Uznając, że obwiniony J. G. wypełnił swoim zachowaniem dyspozycję art.96§3 kw sąd wymierzył mu karę 200 zł grzywny. Wysokość kary jest adekwatna do zawinienia, winna też uzmysłwić obwinionemu obowiązki na nim spoczywające jako osoby powierzającej pojazdy do kierowania lub używania innym osobom.

O kosztach orzeczono na podstawie art.118§1 kpw.